

Estimadas/os señoras/señores:

Son preocupantes os posibles efectos adversos para a saúde asociados coa exposición á radiofrecuencia (RF), especificamente dos encamiñadores sen fios. Son un especialista en saúde pública que estivo involucrado durante moitos anos en cuestións relacionadas aos campos electromagnéticos (CEM). Desempeñei o cargo de Secretario Executivo do proxecto de liña eléctrica de Nova York na década dos 80, un programa de investigación que demostrou que os nenos que vivían en fogares con elevados campos magnéticos procedentes de liñas de alta tensión sufrían dun elevado risco de desenvolver leucemia. Editei [dous libros](#) sobre os efectos dos campos electromagnéticos, incluíndo a radiación de radiofrecuencia. Fun co-editor do Informe BioInitiative (www.bioinitiative.org [ver [resumo completo en castelán](#)]), unha revisión exhaustiva da literatura [científica] sobre este tema. O [capítulo de saúde pública](#) deste informe foi publicado posteriormente nunha revista con revisión científica externa que se [adxunta](#). Tamén testifiquei [como experto] no [Panel presidencial sobre o Cancro](#) [panel norteamericano de expertos que asesoran ao presidente] sobre este tema en 2009, tamén se achega unha [publicación](#) derivada do devandito testemuño. Por tanto este é un tema que coñezo ben e sobre o que adoptei o enfoque de saúde pública que ten como principio fundamental a necesidade de protexer contra o risco da enfermidade, mesmo cando uno non dispón de toda a información que podería ser desexable.

Existe unha evidencia clara e forte de que **o uso intensivo de teléfonos celulares incrementa o risco de cancro cerebral, tumores do nervio auditivo e do cancro da glándula parótide**, glándula salivar [localizada] na fazula fronte á orella [usada habitualmente na chamada telefónica]. A evidencia desta conclusión detállase nas publicacións [adxuntas](#) [ver revisións sobre [meninxiomias](#), [neuronoma acústico](#), [tumor en parótides](#)]. O Wi-Fi utiliza a radiación de radiofrecuencia similar [á dos móbiles] (1,8 a 5,0 GHz), aínda que a intensidade da exposición na contorna inmediata é moita menor que a que se obtén ao soste un teléfono móbil preto da súa cabeza. A diferenza entre un teléfono móbil e unha contorna Wi-Fi, con todo, está en que mentres que o teléfono móbil só se usa en forma **intermitente** nunha contorna Wi-Fi [a forma de uso] é **continua**. Doutra banda **nos interiores os transmisores Wi-Fi poden estar moi preto das persoas (e, no caso que nos concirne, dos nenos** [ver páxina 6 do [Dossier Wi-Fi 2012](#)]). Desde estudos escandinavos sobre o uso de teléfonos móbiles **evidénciase que os nenos que utilizan teléfonos móbiles teñen aproximadamente cinco veces máis probabilidades de desenvolver cancro de cerebro que se o uso iníciase na idade adulta**. Por tanto, é especialmente importante protexer aos nenos.

Até onde eu sei non se produciu ningunha investigación sobre a saúde das persoas que viven ou traballan en contornas Wi-Fi, en comparación con outros que non o son. Con todo, debido a que a radiación é a mesma que a dos teléfonos móbiles, hai razóns para asumir que os efectos sobre a saúde serían os mesmos, variando soamente en relación coa dose total de radiación. As instalacións [de conexión a internet] con cable non producen ningún tipo de radiación de RF. Aínda que non haxa probas específicas de que o Wi-Fi aumente o risco de cancro, **certamente non hai evidencia de que sexa seguro**. Recomendolles encarecidamente non pór Wi-Fi en ningunha escola. Os nenos non deben ser sometidos a un maior risco de desenvolver cancro.

Saúdalle atentamente,

David O. Carpenter, M.D.
Director do Instituto para a Saúde e o Medio Ambiente
Universidade de Albany, EUA

*Traducido pola APDR dos orixinais (xaneiro / febreiro 2011) en inglés en:

<http://wifiinschools.org.uk/resources/Carpenter+letter+Feb2011.pdf>

http://www.kawarthasafetechnology.org/uploads/1/0/0/8/10084439/dr._carpenter_letter.pdf